

Sygn. akt XI Ka 143/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 kwietnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech (spr.)

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Elżbieta Daniluk

Protokolant: Małgorzata Dubiel

przy udziale Prokuratora Ireneusza Kuny

po rozpoznaniu w dniu 1 kwietnia 2014 roku

sprawy H. S.

oskarżonego z art. 278 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Puławach

z dnia 11 grudnia 2013 roku sygn. akt II K 771/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę H. S. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Puławach do ponownego rozpoznania.

XI Ka 143/14

UZASADNIENIE

H. S. został oskarżony o to, że w dniu 10 kwietnia 2013 roku w K., woj. (...) dokonał kradzieży pieniędzy R. N. w kwocie 6.000 zł w ten sposób, że wykorzystując stan upojenia alkoholowego pokrzywdzonego z jego wewnętrznej kieszeni kurtki dokonał zaboru w celu przywłaszczenia w/w pieniędzy w kwocie 6.000 zł działając tym na szkodę R. N. z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Puławach wyrokiem z dnia 11 grudnia 2013 roku oskarżonego H. S. od popełnienia zarzucanego mu czynu uniewinnił; na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. ustalił, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację złożył prokurator. Zaskarżając rozstrzygnięcie w całości na niekorzyść oskarżonego zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania art. 4, 7, 9, 167 k.p.k., mającą wpływ na treść wyroku poprzez nieuwzględnienie przy ferowaniu wyroku wszystkich, mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy dowodów ujawnionych na rozprawie, oparcie ustaleń na części zebranego materiału dowodowego, nieuwzględnienie wszystkich okoliczności dla oskarżonego niekorzystnych oraz wadliwą ocenę poszczególnych dowodów, zaniechanie przeprowadzenia konfrontacji celem wyjaśnienia sprzeczności w wyjaśnieniach H. S. i zeznaniach Z. M. i M. N. oraz przesłuchanie świadka M. N. bez obecności psychologa, co miało wpływ na treść wyroku i w rezultacie spowodowało niesłuszne uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wskazując na powyższe wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

w toku instancyjnej kontroli prawidłowości zaskarżonego wyroku apelacja okazała się być zasadna. W sytuacji procesowej, jaka zaistniała przy rozpoznaniu niniejszej sprawy, kiedy o popełnienie zarzuconego przestępstwa oskarżony w swoich wyjaśnieniach pomawia głównego świadka oskarżenia, najistotniejszym dla prawidłowego osądu sprawy okazały się być zeznania M. N., matki pokrzywdzonego, która była naocznym świadkiem fragmentu zdarzenia, będącego przedmiotem osądu. Zeznania tego świadka obok własnej relacji zdarzeń będących jego udziałem, mają kapitalne znaczenie dla właściwej oceny zeznań świadka Z. M. i wyjaśnień H. S., wzajemnie pomawiających się o dokonanie przedmiotowego czynu. W takiej sytuacji należało świadka, o którym mowa bardzo wnikliwie, wręcz drobiazgowo przesłuchać na wszystkie okoliczności przebiegu zdarzenia, w tym zaobserwowanych i zapamiętanych zachowań Z. M. i H. S.. Zwrócić uwagę na pewne rozbieżności w relacji tego świadka, (wyłączając czynność rozpytania – 393 § 1 in fine k.p.k.) podczas przesłuchania w charakterze świadka w postępowaniu przygotowawczym i na rozprawie głównej. Rozbieżności te wyjaśnić i dowód ten poddać wnikliwej analizie, szczególnie przez pryzmat różnic w twierdzeniach wzajemnie pomawiających się oskarżonego i świadka M.. Niestety wymogom tym nie sprostał Sąd pierwszej instancji. Nie dostrzegł rozbieżności w jego zeznaniach, w związku z czym ich nie wyjaśnił. Nie zwrócił również, przy ocenie tego dowodu, uwagi na pewną ewolucję jego twierdzeń w kolejnych relacjach zdarzenia, w kierunku korzystnym dla oskarżonego. Taki kierunek zmiany wydaje się wynikać z negatywnego nastawienia do własnego syna, pokrzywdzonego w niniejszej sprawie, a oskarżonego o znęcanie się nad świadkiem w innej sprawie, a przez to do jego kolegi – Z. M., pomawiającego oskarżonego w tej sprawie. Brak właściwej analizy zeznań świadka, o którym mowa, skutkowało także niedostatecznie drobiazgową analizą głównych dowodów w sprawie, a więc wyjaśnień oskarżonego i zeznań Z. M.. A tylko taka analiza, na bazie zasad logicznego myślenia i zdrowego rozsądku pozwoliłaby na właściwą ocenę, komu w niniejszej sprawie należałoby dać wiarę, czy zeznaniom Z. M., czy wyjaśnieniom H. S..

W tym stanie rzeczy, przy niezadowolająco wnikliwej analizie najistotniejszego dla prawidłowego osądu sprawy materiału dowodowego, zaskarżony wyrok nie mógł spotkać się z aprobatą Sądu odwoławczego, co z kolei musiało skutkować jego uchyleniem i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Rejonowy od nowa przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym dla prawidłowego wyrokowania. Odbierze od oskarżonego wyjaśnienia, o ile nie skorzysta on z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Przesłucha świadków na wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, szczególnie wnikliwie M. N. i Z. M..

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd orzekający oceni we wzajemnym powiązaniu, uwzględniając wymogi art. 5 i 7 k.p.k. oraz uwagi poczynione wyżej przez Sąd odwoławczy. Dokona rekonstrukcji zdarzenia będącego przedmiotem osądu. Uznane za udowodnione zachowanie oskarżonego właściwie oceni pod względem prawnym, co przy uznaniu realizacji znamion czynu zabronionego, znajdzie swoje odzwierciedlenie w jego prawidłowym opisie i kwalifikacji prawnej. Dokona oceny stopnia szkodliwości społecznej czynu oraz stopnia zawinienia H. S. i na tej podstawie wyda rozstrzygnięcie w sprawie. Swoje stanowisko, w razie potrzeby, uzasadni zgodnie z wymogami art. 424 § 1 k.p.k.

Mając na względzie zaprezentowaną motywację Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.